

[Undervisningsministeren]

også i dette forår indgået en aftale, ikke alene med Kommunernes Landsforening og Amsrådsforeningen, men også med organisationerne på det private arbejdsmarked, om fremskaffelse af 11.000 lære- og praktikpladser i 1981 – det er det, der er behovet – og med sigte på at fremskaffe et lignende antal ekstra pladser i 1982 for at kunne dække behovet.

Det sidste spørgsmål drejede sig om, at jeg skulle kommentere, at fru Karen Højte Jensen har en fornemmelse af, at HK blokerer en sag. Jeg har ikke noget ønske om at udtale mig om den sags behandling, der for øjeblikket pågår i udvalget, og fru Karen Højte Jensens fornemmelser vil jeg afstå fra at udtale mig om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 990

9) Til *undervisningsministeren* af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at bygge- og håndværksmarkedet kan fungere som uddannelsessted for såvel lærlinge som EFG-elever?«

Skriftlig begrundelse

Det er absolut nødvendigt, at der inden for en kommende periode etableres et langt større antal uddannelsespladser for unge. En række brancher kan tilbyde de unge lære- og praktikpladser, men er stødt på mange praktiske problemer med godkendelse som uddannelsessted. I stedet for at fremlægge en række perspektivløse og kunstfærdige beskæftigelsesforslag burde regeringen langt hellere finde en løsning for de brancher, der allerede har erklæret sig positive. Det gælder bl.a. isenkram- og byggemarkedsbranchen.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Dette spørgsmål er meget parallelt med det forrige, bortset fra at det her drejer sig om byggemarkedet. Isenkræmmerforeningen og Trælasthanterunionen har henvendt sig til mig om spørgsmålet om anerkendelse af byggemarkedsbranchen som uddannelsesberettiget inden for mesterlæren. Det fremgår af henvendelsen, at man ikke har kunnet nå

til enighed om en godkendelse af lærefag i det faglige fællesudvalg for butikslærlinge.

Jeg har redegjort for proceduren i forbindelse med det forrige spørgsmål, og jeg har over for Trælasthanterunionen i lighed med, hvad jeg gjorde over for Danmarks Isenkræmmerforening, svaret, at de anmodes om på ny at rejse sagen i det faglige fællesudvalg eller at indbringe den for lærlingerådet. Jeg mener derfor, at jeg heller ikke i denne sag bør udtale mig, så længe sagen er under behandling.

Karen Højte Jensen (KF):

Det er da korrekt, at det er en sag af meget parallel karakter. Når jeg har rejst disse sager, så er det, fordi det er et meget påtrængende problem at få fremskaffet pladser til de hundredtusinder af unge arbejdsløse, vi har. Det er ganske uacceptabelt. Hvad har vi set fra regeringens side? Vi har set, at man ønsker at løse problemet ved offentligt støttet produktion, og man har været inde på tvangsordninger, som forpligter arbejdsgiverne til at oprette lære- og praktikpladser. Jeg mener nok, man kan sige, at regeringens fantasi i den retning ingen grænser har, specielt når det drejer sig om at fremskaffe job i den offentlige sektor.

Ministeren udtalte på et tidligere spørgsmål, at man havde gjort en indsats for at få aftaler om lære- og praktikpladser. Det er mit klare indtryk, i hvert fald ved at læse de aviser, der kom på et tidspunkt, at der er masser af brancher, der er villige til at tilbyde job, uddannelsespladser . . .

Formanden:

Jeg må sige, det er et ualmindelig stærkt eksempel på et indhold fra medlemmets side, der intet har med det stillede spørgsmål at gøre. Man må prøve enten at stille spørgsmål rigtigt eller i hvert fald at holde sig inden for det spørgsmål, der er stillet.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg beklager. Jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet og spørge, om ministeren på et tidspunkt har forsøgt at få netop en branche som byggemarkedet ind for at finde uddannelsespladser til de unge. Jeg mener, at man ved at støvsuge, om jeg så må sige, forskellige brancher og virksomheder kunne finde